ZAMAN 29 OCAK 2005 CUMARTESİ SAYI: 112 ZAMAN'LA BİRLİKTE SATILIR

ailem

SEVGİSİ YÜZÜNE AKSEDEN İNSAN

MAHMUD ESAD COŞAN

İÇİNDEKİLER

ZAMAN ailem

29 OCAK 2005 CUMARTESİ SAYI: 112

Feza Gazetecilik A.Ş. Adına İmtiyaz	Sahibi
Genel Yayın Müdürü	Ekrem Dumanlı
Yayın Danışmanı	Hamdullah Öztürk
Yayın Editörleri	Serhat Şeftali Mustafa Aydın Şemsinur B. Özdemir
Katkıda Bulunanlar	Ali Demirel Ali Budak Osman Karyağdı
Tasarım	Mehmet Şimşek
Kapak	Orhan Nalın
Sorumlu Müdür	Yakup Akalın
Reklam Koordinatörü	Yakup Şimşek

Çobançeşme Mh. Kalender Sk. No:21. 34530 Yenibosna-İstanbul
Tel: 0212 639 34 50 (pbx) www.zaman.com.tr
Baskı: Feza Gazetecilik AŞ Tesisleri

http://www.zaman.com.tr/ailem
Öneri ve teklifleriniz için: ailem@zaman.com.tr

Sevgisi, yüzüne akseden insan
Mahmud Esad Coşan

"Falancalar hakkında ne dersiniz?"
Bu soru aslında "Falancalar hakkında ne kadar kötü bir iş yaptıklarını söyler misiniz?" demekti. 1980'li yıllarda yıldızı parlayan bir grup insan için eleştiri oklarıydı bu sözler. Sorunun cevabı da zihninde hazırdı zaten:

"Bu yapılan işler İslam'a uymaz, yanlış şeyler. Biz bu tür işlere karşıyız."

Ama öyle olmadı. Onların yaptıkları faaliyetleri sanki kendi yapıyormuş gibi anlattı. İftihar etti. Övündü, sevindi. O grubun içinde olduğunu söylediği bir isimden bahsederek on dakika boyunca onun gayretlerini anlattı. Ardından "Ne güzel işler" dedi. Olumsuz bir tek söz söylemedi. Soruyu soran, hayal kırıklığı yaşamıştı. Yanlışsa, yanlış denmeliydi. Ama o toyluk karşısındaki gün görmüş insanda bu çiğlik yoktu. O insanların hizmetlerini anlatırken hissiyatında en ufak bir hiddet ya da çekememezlik yoktu. Bilakis anlattığı insanlar kendi arkadaşıymış gibiydi. Onu dinleyenlere, "Farklı gruplarda olan arkadaşlarınızın hataları olsa da onlara sahip çıkın. Güzel çalışmalarını alkışlayın." demek istiyordu.

Adapazarı her hafta İstanbul'dan gelen hoşsohbet bir insanın sözleriyle şenleniyordu. Gülen yüzü, tatlı dili, sıcak sözlere eşlik ediyordu. O akşam "Falancalar şöyle yapıyor, siz ne dersiniz?" sorusuna cevap veren, merhum M. Esad Coşan Hocaefendi'den başkası değildi. O gece de evine misafir olduğu ev sahibi ile birlikte karşısında duran 7-8 kişiye yumuşak üslubuyla İslam'ın güzelliğini anlattı. Onun bu sakinliği ve Allah'a (cc) olan kalbî bağlılığı, sevenlerine de yansıdı. Kalplerin konuştuğu, arkadaşlığın çağladığı bir genç nesil aynı dili terennüm etti.

Üniversite hocalığı onu üniversite gençliği üzerinde emek sarf etmeye sevk etti. Eğitim olmalıydı, çalışmalı, bıkkınlığa düşmemeliydi insan. Bunun için sevenlerine önderlik etti yapılması gerekenler noktasında.

Esad Coşan, Hocaefendi yıllarca bıkmadan usanmadan Sevgili'nin sözlerini aktardı. Sonra gurbette yine Allah rızası için kat edilen bir yolda, sevenlerini Sevgili'ye emanet ederek huzur-u Rahman'a yürüdü. Her şeyin birbirine karıştığı bir çağda Habibullah'a giden yolda rotasını kaybetmiş insanlara köprüler kurup kapılar açtı.

Allah'ın (cc) rahmeti onun üzerine olsun.

Serhat Şeftali | s.seftali@zaman.com.tr

KISA KISA

إِذَا غَضِبْتَ فَاسْكُتْ

İzâ gadıbte fe'sküt

Öfkelendiğin zaman sus (konuşma)! (Müsned, 283/1)

Ayete'l Kürsî'den mesajlar

Ayete'l Kürsî'yi bilmeyenimiz yoktur. Onu her zaman okuruz. Peki onun manasını ve ifade ettiği mesajları hiç düşündük mü?

Ayete'l Kürsî'nin mü'minin huzur ve mutluluğu adına ifade ettiği mesajlar da şunlardır:

1 Yüce Allah, evvela, koymuş olduğu kanun ve sebeplere sarılıp onlara tâbi olmamızı istiyor. Ancak sebeplere sarılıp da bir neticeye varamadığımızda "O Kayyûm'dur: Yaratmış olduğu kâinat her an idare ve tasarrufundadır" beyanıyla bize şunu hatırlatıyor: Bu mülkün yönetimi O'nun elindedir. Kapalı gördüğünüz kapıları O sizin için açabilir; mümkün olmadığını gördüğünüz şeyi sizin için mümkün hale getirebilir. Sebeplerin bilkülliye sustuğu yerde 'artık her şey bitmiştir' gibi, bir ümitsizliğe kapılmayınız. Rabb'inize sığınınız, zira O, dilediğini yapmaya gücü yetendir.

2 "Onu ne bir uyuklama ne de bir uyku tutar." cümlesiyle ise, yüce Allah mümin kullarına şu mesajı veriyor: "Huzur ve emniyet içinde olunuz; çünkü kendisine iman edip teslim olduğunuz Rabb'iniz, sizinle ilgili yapılanların hiçbirinden bir an için bile olsun, habersiz değildir. 'Ben uyuyorken, düşmanlarım bana bir zarar verir' diye bir endişeye girmeyin. Asla uyumayan ve sizi daima görüp gözeten olarak Ben varım. Kulluğunuzun gereği tedbirinizi alınız, ötesini Bana bırakınız.

3 "Göklerde ve yerde ne varsa (hepsi) O'nundur" cümlesiyle ise, inanan kalpte var olan güven ve huzur daha da pekiştiriliyor. Şöyle deniyor: "Neden korkuyorsun, yarın elde edemeyeceğini zannettiğin rızıktan mı, yoksa yarın yerine getiremeyeceğinden korktuğun bir işten mi? Şunu aklından çıkarma ki, göklerde ve yerde ne varsa hepsi benimdir, onlarda olanı dilediğime veririm, dilediğimden de alıkoyarım. Sen, sana düşeni yap, sonra bana itimat et. Zira, ben bana inanmayanlara bile rızık veriyorum, kaldı ki, sen bana inanıyorsun.

4 "Huzurunda -O'nun izni olmadan- kimin şefaati (müdahalesi) olabilir?" ifadesi ise, Allah (cc), huzurunda, kendisine rağmen kimsenin kimseye bir müdahalesinin olmayacağını hatırlatarak şöyle der:

Ne kadar güç sahibi olurlarsa olsunlar bu dünyada kimseden korkma. Bana rağmen kimsenin sana zarar vermesi mümkün değildir. Eğer bir acı ve zorlukla yüz yüze kalmışsan bilmiş ol ki, bu benim seninle alâkalı olan bir takdirimdir. O halde, sen yalnızca kendi vazifeni düşün ve ötesi için endişelenme.

5 Cenab-ı Hak "(Yarattığı kullarının) önünde arkasında ne var, hepsini bilir." ifadesiyle ise, mümin kullarına şöyle der: 'Neler olduğunu ve senin için onların neler planladığını bilmediğimi,' sakın sanmayasın. Ben onların gizli-açık her şeylerini biliyorum. 'Haberdar olmayacağım bir şey olur' diye korkun olmasın. Durum böyle olunca, sen artık ey kulum, neden korkuyorsun? Senin Rabb'in uyumadığına göre sen niçin rahat uyumuyorsun? (Ayete'l Kürsî'nin bu açıdan yapılmış yorumu için bkz., Şaravî, Kur'an Mucizesi, s. 216-221)

FOTOĞRAF: REUTERS

Ayete'l Kürsî'nin meali

Kendisinden başka ilah bulunmayan O Allah; Hayy'dır: Hayat sahibidir, Kayyûm'dur: Yaratmış olduğu kâinat her an idare ve tasarrufundadır, O'nu ne bir uyuklama ne de bir uyku tutar, Göklerde ve yerde ne varsa (hepsi) O'nundur, Huzurunda -O'nun izni olmadan- kimin şefaati (müdahalesi) olabilir? (Yarattığı kullarının) önünde arkasında ne var, hepsini bilir; Onlar ise, -O'nun dilediği dışında- O'nun ilminden/bildiklerinden hiçbir şeyi kavrayamazlar, O'nun kürsüsü (hakimiyet ve tasarrufu) gökleri ve yeri (bütünüyle) kaplamıştır, Onların korunup gözetilmesi, O'na ağır da gelmez, (İşte) O (böylesine) yüce, (böylesine) büyüktür. (Bakara, 2/255.)

اَللّٰهُمَّ أَرِنَا الْحَقَّ حَقًّا وَارْزُقْنَا اتِّبَاعَهُ وَأَرِنَا الْبَاطِلَ بَاطِلاً وَارْزُقْنَا اجْتِنَابَهُ

Allahümme erinâ’l hakka hakkan ve’rzuknâ ittibâahû ve erinâ’l bâtıla bâtılen, ve’rzuknâ ictinâbehû.

Allahım! Bize hakkı, hak olarak göster ve ona uymayı nasip et!
Bâtılı, bâtıl olarak göster ve bizi ondan sakınmaya muvaffak eyle! (Amin)

Müslüman oldum ne demektir?

Herşeyini O’na (cc) vermek

Bir insanın, "Müslüman oldum" demesi; "teslim oldum, her şeyimi Allah'a teslim ettim, bu işin insanlar arasındaki önderliğini peygamberlere bıraktım.." manalarına gelir ki bu, Hz. Âdem'in, Hz. Nuh'un, peygamberler babası Halilurrahman Hz. İbrahim'in, Melik Hz. Yusuf'un ve son olarak Sultanlar Sultanı Fahr-i Kâinat Peygamberimiz Muhammed Mustafa'nın söylemiş olduğu sözü söylemesi demektir. Bu söz, bütün insanlık adına peygamberlerin ağzıyla Allah'a karşı ifade edilmiş bir söz verişin ifadesidir.

Allah’a boyun eğmek

Bilindiği gibi inkıyad (Allah'a boyun eğme) ve teslimiyet, insanın düşüncede ve amelde Allah'a boyun büküp itaat etmesi demektir. Bundan dolayı Cenab-ı Hak, Efendimiz (sallallâhu aleyhi ve sellem)'e: "De ki, şüphesiz benim namazım, ibadetlerim, hayatım ve ölümüm hepsi âlemlerin Rabbi Allah içindir. O'nun ortağı yoktur. Bana böyle emrolundu ve ben Müslümanların ilkiyim." (En'âm, 6/162,163) buyurmuştur. Daha geniş manasıyla ifade edecek olursak bu hitap, "Ey Habibim! Her şeyin zimamdarlığı Allah'a aittir. Dolayısıyla bütün dünya ve ukbânın dizginleri elinde olan, sistemlerden atomlara kadar sevk ve idare eden Allah'a teslim ol. Ki, O'nun eşi menendi yoktur, daire-i ulûhiyet ve rubûbiyetinde tektir. İçinizde O'nun söylediği şeyleri kabul eden ve yapan benim. Ve ben bununla emrolundum de" demektir.

İslâm’a gir, selamet bul!

Allah Rasulü'nün, Herakliyus'a gönderdiği mektupta şu ifadeler yer almaktadır: "İslâm'a gir, selâmet bul." (Buharî, Bedu'l-vahy, 6) Yani, şu korkunç dalgalar arasında sahil-i selâmete çıkarken vapurun kaptanlığını Allah'a ve O'nun nebisi Efendimiz'e bırak. Yoksa, sıkıntılarla perişan olur, huzura eremezsin demektir.

KOLAJ: ORHAN NALIN

Siz eşyalara değil, eşyalar size hizmet etsin!

Eşyalar birer takıntı halini aldığında çevremizdeki insanlar da bizim gözümüzde birer eşyaya dönüşür. Kimi zaman eşyalar için insanları bile feda ederiz. Halbuki eşyalar birer amaç değil, araç olmalıdır. Eşyalarımız bizlere imtihan için verilmiş Allah'ın (cc) bir nimetidir. Eşyalar bizim hayatımızı kolaylaştırıp ömrümüzü rahat geçirmemizi sağlar. Mallarımızın iyi bir şekilde çalışmasını istiyorsak, onları kullanım kılavuzuna uygun kullanmamız yeterlidir. Eşyalara gerektiğinden fazla özen ve ihtimam göstermek, çevremizdeki insanlarda kırıcı davranışlara meydan verebilir. Siz siz olun eşyalara takılmayın, eşyalar sizin hizmetinizde olsun yeter...

İnsan, Yaratıcı'sına nasıl yöneleceğini peygambersiz bilemez. İşte Rabb'imiz bu ihtiyacı gidermek, kullarını uyarmak için peygamberler göndermiştir.

■ ALİ DEMİREL

Peygamberler yanılmaz ve yanıltmaz birer öğretmendir

Akif öğretmen, öğrencilerine iyiliği, güzelliği, faziletli olmayı ve doğruyu anlatmayı kendine şiar edinmiş bir Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi öğretmeniydi. O, örnek yaşantısı, branşına hakimiyeti, yakın ilgi ve alakasıyla öğrencilerinin gönlüne taht kurmuştu. Derslerine öğrencilerinin de katılımını sağlıyor, bu yüzden dersler daha öğretici ve zevkli geçiyordu.

Yine bir ders saati gelmişti. Konu, peygamberlere imandı. Akif Hoca her zaman olduğu gibi önce konuyu kısaca anlatmaya başladı:

- Arkadaşlar! Cenab-ı Hak, kâinatı bir kitap şeklinde yaratmıştır. Kâinat denen muhteşem kitapla aniden karşılaşan insan, kendisine bu kitabı izah edecek bir öğretmene muhtaçtır. İşte peygamberler ve ellerindeki kitaplar, insanlık için yanılmaz ve yanıltmaz birer öğretmen olmuşlardır.

O, anlattıkça öğrencileri de onu can kulağıyla dinliyorlardı. Bu sırada arka sıralarda oturan Tayfun şöyle bir soru sordu:

- Öğretmenim! Neden peygamberlere ihtiyacımız var?

Akif Hoca:

- Ben de şimdi içinizden birisinin böyle bir soru sormasını bekliyordum, diyerek sözlerine şöyle devam etti:

Peygamberler bize kâinatın sahibini anlatır

- Bahsini ettiğim bu kâinat kitabının, insanın duygularına hitap eden yönleri vardır. İnsan, mesela gözüyle kâinatı incelediğinde, bu muhteşem kitabı anlamaya ve onunla anlatılmak istenenleri kavramaya çalışacaktır. Fakat bir öğretmenin yokluğunda, onun bu manaları anlayıp kavramada aciz kalması kaçınılmazdır. Bunu şöyle bir örnekle açayım:

Cami âdap ve erkanından uzak yetişmiş bir insan düşünelim. Bu insanı alıp, muhteşem bir camiye sokalım ve ondan caminin içinde gördüklerini değerlendirmesini isteyelim... Şüphesiz bu insan, gördükleri karşısında şaşkın şaşkın bakacak ve bize hiçbir değerlendirme yapamayacaktır. Minber ne işe yarar, mihraptaki hikmet nedir, kürsüde ne yapılır bilemeyecektir.

Hele insanların bir imamın arkasında saf tutup aynı sesle yatıp kalkmalarına hiçbir mana veremeyecektir. İsterse bu insan deha olsun, cami âdâb ve erkânı ile ilgili az çok bilgi almış veya tecrübe edinmiş bir çocuk kadar dahi doğru dürüst bir şey söyleyemeyecektir.

Zira bir öğreten olmadan, bir caminin ne işe yaradığının ve onun içindeki şeylerin hangi gayelere hizmet ettiğinin bilinmesi imkansızdır. İşte, peygamberin öğretmesinin dışında kâinat mescidine giren insanın durumu da bundan farksızdır.

O, her bahar mevsiminde binlerce, milyonlarca çeşit bitkinin yeşermesini, dal-budak salıp gelişmesini, çiçek açıp meyve vermesini görecek; ancak bütün bu olanları şaşkınlığından dolayı tabiatla izah edecektir. Gökyüzünde sayısız denecek kadar yıldız ona göz kırpacak ama o, bu baş döndürücü ahengi izahta işi kanunlara dayayacaktır. Fizik, kimya ayrı ayrı dillerle ona eşya arasındaki âhenkten, nizamdan ve hiçbir şeyin başıboş olmadığından bahsedecek; fakat o bu güzellikleri eşyanın kendisine verecektir.

Bu sırada Ahmet,

- Yani öğretmenim Peygamberimiz gelmeseydi Allah'ı bilemeyecektik, dedi.

Akif öğretmen:

- Evet Ahmet, peygamberler gönderilmeseydi insanlık gördükleri, bildikleri, hissedip duydukları ile bir türlü hakikatı bulamayacak, cehalet karanlıklarından kurtulup Allah'ı bilme aydınlığına ulaşamayacaktı.

FOTOĞRAF: REUTERS

Peygamberler gelmeseydi insanlar doğru olanı bulmakta zorlanacaklardı.

Peygamberlere niçin ihtiyacımız var?

1. İnsanlar, akıllarıyla varlıkta cereyan eden hadiselere bakıp, Allah'ı bulabilseler bile, yaratılışlarındaki gaye ve hikmeti, nereden gelip nereye gittiklerini ve yaratıcılarına nasıl yöneleceklerini peygambersiz bilemezler. İşte yüce Allah insanların bu ihtiyacını gidermek için peygamberler göndermiştir.

2. Peygamberler olmasa, insanlar, geçici arzu ve isteklerinin baskısı altında doğru olan ile nefislerine hoş gelen yararlı şeyi birbirine karıştıracaklar ve netice itibarıyla gerçek adına hiçbir zaman isabetli karar veremeyeceklerdir.

3. İnsanların, belli işlerden sorumlu ve yükümlü tutulabilmesi ve bundan ötürü onlara sevap ve ceza verilebilmesi için de, peygamberlere ihtiyaç vardır. Ancak bu şekilde, ölüm sonrası hayatta insanların 'bilmiyorduk' diye Allah'a karşı mazeret ileri sürmelerinin önüne geçilmiş olunabilir. Kur'an bu hususa bir ayetinde şöyle temas eder: "Biz müjdeleyici ve uyarıcı olarak peygamberler gönderdik ki, artık peygamberlerden sonra insanların, Allah'a karşı bir bahaneleri olmasın.." (Nisa, 4/165)

Yasemin Yalçın Aktosun
Danışman Psikolog y.aktosun@zaman.com.tr

Mektup adresi: Çobançeşme Mh.
Kalender Sk. No: 21 Y.Bosna/İstanbul

Çocuğunuza teşekkür eder misiniz?

FOTOĞRAF: AA

Umarım ki cevabınız 'evet'tir. Teşekkür etmek niçin önemlidir? Sadece çocuğumuzu mutlu etmek için mi? Tabii ki hayır. Ebeveynlerin, çocukları ile ilgili en büyük yanılgılarından biri çocuklarını kendi tasarruflarında görmeleri ve bu sebeple çocuklarının kendileri için yapmış olduğu birtakım davranışları görmemeleridir. Mesela, çocuğunuz siz seslendiğiniz için oyununu bırakıp size cevap verdiyse veya ondan istediğiniz şeyi yerine getirdiyse bu, ciddi anlamda teşekkürü gerektirir. Çünkü oyun oynamak çocuğun işidir. Ve ebeveynin isteği üzerine işine ara vermiştir. Bu sebeple bunun fark edilmesi ve duyulan memnuniyetin teşekkür ile dile getirilmesi gerekir. Ya da size bir bardak su getirmiş olması teşekkür gerektiren bir başka davranıştır. Burada önemli olan çocuğunuzun sizin için bir fedakarlıkta bulunmuş olması, bir dakika bile olsa zamanını sizin için kullanmasıdır.

Çocuğa niçin teşekkür etmek gerekir?

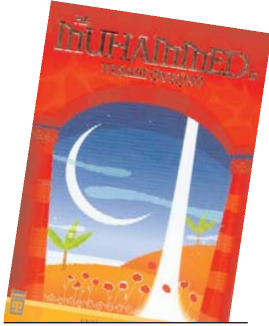
Kendisine teşekkür edilmesi öncelikle çocuğunuzun birey olmak hakkıdır. Bu, çocuğun kendisine saygı duymasını sağlar.

Ona teşekkür edildikçe, çocuğunuz da teşekkür etmeyi öğrenir. Mutlu olur. Ondan istediklerinizi daha bir heyecan ve zevkle yerine getirir.

Özgüveni gelişir. Yaptıklarının küçümsenmeyip fark edilmiş olması çocuğun kendine güvenmesini sağlar.

Nezaketi öğrenmesine vesile olur

Teşekkür ederken dikkat edilmesi gereken nokta, ebeveynin abartıya girmemesi gerektiğidir. Küçük bir işten dolayı sade bir teşekkür yeterlidir. Bundan dolayı tekrar tekrar teşekkür etmek veya çocuğu gereksiz yere pohpohlamak, çoğu zaman yarardan çok zarar verebilir. Çocuk bu şekilde yaptıklarının ekstra olduğunu düşünüp tamamen kendini geri çekebilir. Ya da çocuğa zaten yapması gereken bazı davranışlardan dolay teşekkür edilmez. Mesela yemek yemek zaten olması gerekendir. Yemek yediği için çocuğa teşekkür edilmez. Sadece duyulan memnuniyet abartmadan dile getirilebilir.

Hz. Muhammed (sas)'in yaşam öyküsü

Fatih Okumuş
Timaş Yayınları
Tel: 0(212) 513 84 15

Gençleri hedef kitle seçen yazar, Efendimiz (sas)'in hayatını onlara anlatmakta ve sevdirmektedir.

HAYIR demek yetmez

Dr. Robert Schwebel
Optimist Yayım Dağıtım
Tel: 0(216) 523 55 97

Kitap, alkol, sigara ve uyuşturucular konusunda akıllı kararlar alabilmeleri için gençlere nasıl yardımcı olunabileceğini anlatıyor.

Mehmed Akif Ersoy

M. Ertuğrul Düzdağ
Kaynak kitaplığı
Tel: 0(216) 318 42 88

Eser, Mehmed Akif'in hayatıyla ilgili uzun ve titiz araştırmaların bir sonucu ortaya çıkmış. Eser bir biyografi özelliği taşıyor.

Anadolu İman Hareketi

Prof. Dr. Zekeriya Kitapçı
Tel: 0(332) 350 82 96

Bediüzzaman'ın talebelerinden Prof. Dr. Zekeriya Kitapçı, kendi kaleminden Üstad'la yaşadıklarını anlatıyor.

Alican ile Arıcan peygamberler diyarında

Bir CD-ROM paketinden oluşan 'Alican ile Arıcan peygamberler diyarında' çalışması çocuklar için hazırlandı. İnteraktif CD'lerde heyecanlı ve sinema tografik maceralar eşliğinde peygamberlerin hikayeleri anlatıldı. Hz. Hud, Hz. Yunus, Hz. Süleyman, Hz. İbrahim, Hz. Salih, Hz. İsa, Hz. Yusuf, Hz. Şuayb, ve Hz. Musa bu CD paketinde yer alıyor. Ayrıca CD'lerde zeka ve beceri geliştiren oyunlar, ezgiler, doğru davranışları öğreten çizgi hikayeler de yer alıyor.

Sera Yapım/Azim Dağıtım
Tel: 0(212) 638 13 13

Salih Yusufoğlu
s.yusufoğlu@zaman.com.tr

Mektup adresi: Ailem Dergisi (Salih Yusufoğlu) Çobançeşme Mh. Kalender Sk. No: 21 34196 Y.Bosna/İST.

FOTOĞRAF: AP

Dostum, bana 'özür dilemeyi' öğretti

ÖNEMLİ NOT: Sevgili dostlar, yeni hediyeli teklifimiz başlayacağından dolayı 'dost ve arkadaş'la ilgili mektup gönderilmemesini rica ediyoruz. Önümüzdeki birkaç sayıda mektupları yayınlamaya devam edeceğiz.

Ben 16 yaşındayım ve 2 seneden beri harika bir dostum var. Bir gün dostumla tartışmıştık; ama hatalı olan bendim. Aynı evde beraber kaldığımız için çok fazla dargın durma durumu olamazdı. Benim de, özür dileyememe gibi kötü bir huyum vardı o zamanlar. Bir zaman sonra arkadaşım geldi, benden özür diledi ve "Ben seninle aramızın kötü olmasına tahammül edemiyorum. Senden özür diliyorum." dedi. O anda yerin dibine girmiştim adeta; çünkü arkadaşım hem haklıydı hem de gelip özür dileyen o idi. Aslında çok pişmandım; ama sadece derdimi anlatmakta zorlanıyordum. O gün arkadaşımdan dostluğun, arkadaşlığın ne demek olduğunu öğrendim. Yaptığım hataların sonunda özür dilemeyi öğrendim. O günden sonra aramızda küçük bir tartışma geçse dahi onunla konuşup özür dileyebiliyorum artık. Arkadaşımı çok seviyorum ve ona çok teşekkür ediyorum... **Süveybe Dündar, Almanya**

Benimle beraber o da 1,5 yıl mücadele etti

23 Temmuz 2003 tarihinde Çukurova Üniversitesi Balcalı Hastanesi'ne acile yatırmıştık beş yaşındaki evladımı. Bir hafta içinde konulan teşhisle ailece yıkıldık. Oğlum Çocuk Onkoloji'ye sevk edildi ve hemen kemoterapiye başlandı. Çukurova'da bunaltıcı sıcaklar sebebiyle, eşimin görev yaptığı okul lojmanında hemen herkes tatildeydi. Hani derler ya bir Allah (cc) kulu yok derde deva diye, aynı o durum. Arkadaşım Hazel'i gördüm; fakat o kadar doluydum ki kelimeler boğazımda düğümlenmişti, konuşamıyordum. Daha sonra kendisi hastaneye geldi, o da benden beter. İki gözü iki çeşme ve sarılarak ağlıyoruz. Benimle birlikte 1,5 yıl o da mücadele etti. Ne zaman kapısına gitsem, telefon açsam, çocukları bıraksam ya da gece geç vakit de olsa arasam beni hiçbir zaman geri çevirmedi. Şu an oğlum 7 yaşında ve halen tedavi görüyor. Dostum hâlâ beni arar, bir şeye ihtiyacım olup olmadığını sorar ve destek olur. Asla kötü düşünmez, hep moral verir ve yüzü hep güleçtir dostumun. Rabb'im, sıkıntılı zamanlarımda beni yalnız bırakmayan bu değerli dostuma da, böyle güzel dostlar nasip etsin inşaallah. Not: Canımdan bir parça olan oğlum için Ailem Dergisi'nin güzel dostlarından dua bekliyorum. **Nurhayat Ereğlioğlu, Adana**

FOTOĞRAF: AA

Öz abinin yapmadığını yapan dostlar

Bundan iki yıl önceydi. Bingöl'ün Adaklı ilçesinde öğretmenlik yapıyordum. Bizim ilçeden Bingöl'e sadece sabah 7'de bir araba gidiyordu. Bir gün arkadaşımla beraber akşam Bingöl'e gitmeye niyet ettik. Komşu ilçe olan Karakoçan'a (Adaklı'ya 2 saat mesafede) giden bir memurun arabasına bindik. Saat 21.00 civarı Karakoçan'a vardık. Yanımdaki arkadaş abisini aradı ve gelip bizi alması için rica etti. Zira Bingöl'e bir saatlik mesafe kalmıştı ve biz de anayolun kenarında bekliyorduk. Abisi gecenin bu saatinde gelemeyeceğini, bizim de Karakoçan'a dönüp, öğretmenevinde kalmamızı söyledi. Çaresiz kalmıştık otoyolun kenarında. Aklıma, zor durumda olanlara elinden gelen herşeyi yapmaya çalışan değerli dostum, ağabeyim Şaban Hoca geldi ve onu aradım. Belli bir zaman bekledikten sonra Fatih ve Erdal ismindeki arkadaşlarım bir araçla geldiler. Arkadaşımla arabaya bindik. Yolun belli bölümlerinde çok sis vardı ve bir kaza olmaması için dua ediyordum. Allah'a şükürler olsun sağ salim Bingöl'e ulaştık. Arkadaşlar bizi evlerimize kadar bıraktı. Ve ben bir kere daha yaşayarak şahit oldum ki, ülkemde bu gönül erleri oldukça, gecenin hangi saati, mevsimin hangi zamanı olursa olsun dostlarına yardım elini uzatmak için yarışacak birileri hep olacaktır. Daha sonra günlüğüme şöyle bir not düşmüşüm: Allah rızası için koşturanlar, kardeşin kardeşe yapmadığı iyilikleri yapıyor. Allah (cc), dostlarımdan ebeden razı olsun. Amin. **Zülküf Sunar, Bingöl**

Hasta haliyle bizleri kırmadı

Ben CBÜ Eğitim Fakültesi 2.sınıf öğrencisiyim. Bu diyarlarda liseli kardeşlerimize faydalı olmak için zorlu bir işe girişmiştim. Herhaftasonu derslerine yardımcı olmak amaçlı ders veriyorduk. Fakat ben sosyal bölümüm ve öğrenciler bir hafta fizik derslerine yardım isteği ile geldiler. Liseli öğrencilerin bu isteklerini yerine getirebilmek için, telefona sarıldım ve fizik dersi verebilecek kişileri aramaya başladım. Fakat en ummadığım yerlerden bile 'müsait değilim' cevabı almıştım. En son ümitsiz bir şekilde arkadaşım Hacer'i aramıştım ki çok hasta olmasına rağmen teklifimi kabul etti ve kalkıp öğrencilerime sırf Allah rızası için ders vermeye geldi. Onu kapıda görünce ben ve çocuklar öyle sevindik ki bize gerçekten çok güzel bir dostluk örneği verdi. Sevgili güzel insan, sen harika bir dostsun, Allah razı olsun... Şeyma Barlı, Manisa

Soğuk bir gecede arabamız bozulunca...

Geçtiğimiz Ramazan Bayramı'nda nişanlımı ve ailesini ziyaret etmek için, Bursa'dan annem ve kız kardeşimle birlikte arabamızla Düzce'ye gittik. Bayramın ikinci ve üçüncü günlerinde orada kaldık. Döneceğimiz gün hava sağanak yağmurluydu. Sabahleyin arabayı çalıştırmakta biraz zorlandım. Arabadaki küçük bir problem zamanında bakımdan geçirmeyince bizim için büyük bir soruna sebep olmuştu. Kayınpederim uyarıda bulundu; ancak 'bir şey olmaz inşaallah' diyerek yoğun yağmur altında yola çıktık. Bir müddet sorunsuz bir şekilde yol aldıktan sonra Hendek-Akyazı arasında arabadaki problem baş gösterdi. Araç hızdan düşmeye başladı ve sonunda stop edeceğini anladığımda yolun kenarına çektim, biraz bekledikten sonra tekrar denedim; ama çalıştıramadım. Dışarısı karanlıktı ve yağmur yağmaya devam ediyordu. Anlayabildiğim kadarıyla motora baktım, karanlık olduğu için de cep telefonumun ışığını yakmıştım. Bu arada telefonumun şarjı azalmaya başlamıştı. Ne yapacağımı şaşırmıştım. Nişanlımın ailesine haber versem onları da zor durumda bırakmış olacaktım ve endişelenip üzüleceklerdi. Tek çare vardı, Akyazı'da oturan bir arkadaşım vardı ve ona haber verebilirdim. Sevgili arkadaşım Harun'la, üniversite yıllarından beri çok iyi bir dostluğumuz var. Yıllarımız beraber geçti, fırsat buldukça onları ziyarete de giderim. Neyse telefonla Harun'u arayıp yardım istedim. Arkadaşım bir süre sonra aradı ve beni araba tamircisi olan bir akrabasıyla görüştürdü. Ustanın dediklerini yaptım; ancak problemi gideremedim. Son çare olarak onlar gelmeliydiler. Ancak onların da gelecek arabaları yoktu. Bir müddet sonra bir yerden ödünç araba bularak gece geç saatte geldiler. Ancak gelen ustanın yanında tamir aletleri olmadığı için sorunu halledemedi. Daha sonra rica minnet başka bir tamirci arkadaşını gelmeye ikna etti. Gelen kişi de arabayı tamir edemeyince mecburen arabayı çekmeliydik. Aksilikler çorap söküğü gibi art arda geliyordu, bu sefer de çekme halatı yoktu! Harun, gecenin o saatinde bir yerlerden çekme halatı buldu ve arabayı benzin istasyonuna kadar çektik. Bu arada hepimiz soğuktan neredeyse donma noktasına gelmiştik. Benzin istasyonunda arabayla biraz uğraşıp sorunu hallettiler ve o anda Harun, onca zahmete, eziyete katlanmasına rağmen tamircinin ücretini bile kendisi ödemek istedi. O geceyi arkadaşımın evinde geçirdik. Eğer o dostum olmasaydı, hepimiz o yağmurda, o soğukta donardık herhalde. Arkadaşım Harun, bayramdan önce, ailecek ziyaret etmemiz için beni davet etmişti. Bense müsait olursak gelebiliriz diye cevaplamıştım. Ancak kaderin cilvesi, müsaitken değil muhtaçken ve onun bana yardım elini uzatmasıyla bu ziyaret gerçekleşmiş oldu. Yaptıkların gerçekten çok büyük işlerdi sevgili dostum. Her şey için sana binlerce teşekkür ediyorum. Allah senden razı olsun, karşına senin gibi dostlar çıkarsın. İsmail Er, Gümüşhane

FOTOĞRAF: REUTERS

Kış ortasında sabah akşam bana yemek getirdi

Eşimin görevi dolayısı ile Gerede'de bulunuyorduk. Oradaki arkadaşlarımın örnek tavırları sayesinde gurbet yaşamadım. Kimi anne, kimi abla, kimi de kardeş oldu bana. Ben 2 senedir şeker hastasıyım, ilk rahatsızlandığımda doktora gittim ve şeker komasına girdiğimi, hastanede yatıp tedavi olmam gerektiğini söylediler. Hemen valizimi hazırlayıp bir alt kattaki dostuma haber vererek hastaneye gittim. Dostum, ben giderken o kadar üzülmüştü ki o günün akşamına kadar gözyaşı dökmüş. İlk günün akşamı da hemen hastaneye geldi. Doktor, serum takılı olduğu için yanımda birinin kalmasını, ayrıca şekerim çok yüksek olduğu için de diyete uygun yemekler yemem gerektiğini söyledi. Sevgili arkadaşım, hiç merak etmememi, her gün sabah ve akşam diyetime uygun yemekler yapıp getireceğini söyledi. Hiç unutamıyorum, kışın o fırtınalı soğuğunda özellikle, Gerede'nin daha çetin bir kışı olur, bana her gün yemek getirdi. Diğer arkadaşlarım da sıra ile üçer gün yanımda refakatçi kaldı. Ben o kadar duygulandım ki anlatamam. Hastaneden çıkıp evime geldiğim zaman, evimi sıcacık, yemekler hazırlanmış ve her şeyi tastamam buldum. Arkadaşım hemen yatıp istirahat etmemi, gereken ne varsa kendisinin yapacağını söyledi ve her eksiğime hemen koşturdu. Allah'ım (cc), sıkıntılar yaşadığımız şu zamanlarda herkese böyle dostlar nasip etsin. Her türlü sıkıntımda, gece gündüz demeden yanımda olan gerçek ve örnek dostlarımı da Rabb'im, iki cihanda hayırlı dostlarla karşılaştırsın. Şu an başka bir şehirdeyim. Ama onların yaptığı iyiliği asla unutamıyor ve o dostlarımı çok özlüyorum. Benim en zor ve sıkıntılı zamanımda müşkülümü giderdiler, Allah da onların bütün sıkıntılarını gidersin. Allah herkese onlar gibi merhametli dostlar nasip etsin. **Emine Yılmaz, Yozgat**

reklam

Bir kişinin gıyabında söylediğiniz sözü yüzüne söylemeniz bir şey ifade etmez. Söylediğiniz gerçekse "gıybet", yalansa "iftira" etmiş olursunuz!

NAZİF YAVUZ

Ben yüzüne de söylüyorum!

İnsanların bir arada bulunduğu yerlerde her zaman entrikacı, dedikoducu, laf taşıyıcı, huzur bozucu kişiler olabilir. Bu insanlık tarihi kadar eski bir problem. Bu tarz insanları hayatın her alanında görmek mümkün, işte, apartmanda, okulda, askerde ve akla gelebilecek her ortamda…

Bu tarz kişilerin perişan ettiği ailelerin, dağılmasına sebep olduğu yuvaların haddi hesabı yoktur. İncir çekirdeğini doldurmayacak bilgi kırıntıları bu tarz insanların dilinde dolana dolana büyür ve sonunda bir çığ gibi zavallı muhatabının başında patlayıverir. Sonu cinayet ya da intiharlarla biten facialarını bile görüldüğü vakidir.

Entrikacı, gıll-u gışlı ve halk tabiriyle "kurtlu" insanların işi gücü sinsi sinsi plan yapmak, insanları nasıl birbirine düşürebileceğini planlamaktır. Başka işi yoktur. Psikolojik bir boşluk ve hedefsizlik yaşamaktadır. İçinde tatmin edemediği duygular ve müthiş bir haset hâli vardır. Gıdaları, etraflarındaki olumsuzluklardır. Bu olumsuz havayı köpürtüp çoğaltmak, bire bin katmak en büyük maharetleridir.

Herşeye olumsuz gözle bakmak, herşeyin bir kusurunu bulmak, her sözü kötüye çekmek, herkese karşı suizanda bulunmak ayırt edici özellikleridir.

Allah'a imân etmiş veya bunun ötesine geçmiş bir insanın dedikodu veya daha beteri gıybet yapması mümkün değildir. Yapıyorsa, o kişinin "Allah"a imânında ve korkusunda zaaf var demektir. Gıybet, dedikodu, koğuculuk, laf taşıma gibi işleri ancak Allah'tan gafil insanlar yapabilir. Bu boş; ama çok tehlikeli sözleri ise ancak insafsızlar dinler. İnsan ilim ve iman için yaratılmıştır; ancak ciddi şeylere vakit ayırır, ciddi şeyleri konuşur.

Gıybet ateşini, ancak imân suyu söndürebilir. Allah hepimize imânın gereğini yaşamak suretiyle; Allah Resûlünün yolunda yürümeyi nasip etsin ve kolaylaştırsın. Amin

Gıybete dikkat!

Ebû Hüreyre radıyallahü anh naklediyor:
Rasûlullah aleyhissalâtü vesselâm sordular:
-Gıybet nedir biliyor musunuz?..
Ashab, "Allah ve Rasulü daha iyi bilir." dedi.
Bunun üzerine Efendimiz şöyle buyurdu:
-Kardeşini hoşuna gitmeyen şeyle anmandır!..
Birisi sordu:
-Dediğim şeyler kardeşimde varsa, ne buyurursunuz?..
Rasûlullâh (sas): "Söylediğin şayet onda varsa, onu gıybet etmiş olursun. Eğer onda yoksa bu sefer de ona iftira etmiş olursun!" (Ebu Davud, Edeb 40)

Hayatını iman ve Kur'an hizmetine adadı. Azim ve şevki hiç azalmadı. Tatlı üslubu ve çelebiliği ile çevresine hep müsbet enerji yaydı. Hizmetle geçen ömrü yine bir hizmet yolculuğunda sona erdi.

Hazırlayan:
Mükremin Albayrak

Allah yoluna adadığı hayatını cami yolunda noktalayan adam

Esad Coşan Hocaefendi

Bundan dört sene önce 4 Şubat 2001'de ajanslara düşen bir haber, dünyanın birçok ülkesinde özellikle Türkiye'de çok sayıdaki insanı derinden sarstı. Gelen haberde Avustralya'da meydana gelen bir kazada Prof. Dr. Mahmud Esad Coşan Hoca ve damadının vefat ettiği belirtiliyordu. Kimse bu haberi kabul etmek istemedi. Bir yanlışlık olmasını temenni etti. Ama kısa zaman sonra gerçek, hocaefendinin yakınları tarafından 'Prof. Dr. M. Esad Coşan Hocaefendi geçirdiği elim bir trafik kazasında alem-i bekaya irtihal etmiştir. Milletimizin başı sağolsun.' şeklinde duyuruldu. Allah yoluna adanan bir ömür, yine Allah yolunda son bulmuştu. Çünkü hocaefendi ve damadı Prof. Dr. Ali Yücel Uyarel, Dubbo şehrine bir caminin temel atma merasimine gidiyordu.

Türkiye için önemli bir şahsiyetin çok uzakta ve gurbette vefat etmesi herkesi derinden etkilemişti. Cenazesi Süleymaniye Camii haziresine, kayınpederi ve şeyhi olan M. Zahid Kotku'nun yanına defnedilmek istendi. Bunun için Bakanlar Kurulu'nun kararı imzalamasıyla medyada büyük bir tartışma başlatıldı ve Süleymaniye'ye defnedilmesi engellendi. Eyüp Sultan Mezarlığı'na defnedilmesine karar verilen Esat Coşan Hocaefendi kayınpederi ve şeyhi olan M. Zahid Kotku'ya komşu olamasa da Eyüp Sultan Hazretleri'ne komşu olma şerefine nail oldu. O gün Fatih Camii, İstanbul tarihinde benzeri görülmeyen muazzam bir cemaati ağırladı. Avluda toplanan binlerce insan vakar ve tevekkül içisinde onu ebedi istirahat gahına uğurladı.

FOTOĞRAF: CİHAN

Prof. Dr. Esad Coşan Hocaefendi ve damadı Prof. Dr. Ali Yücel Uyarel'in Sydney'de Auburn Gelibolu Camii'nde kılınan cenaze namazları.. (Sağda önde Nimetullah Hoca)

FOTOĞRAF: CİHAN

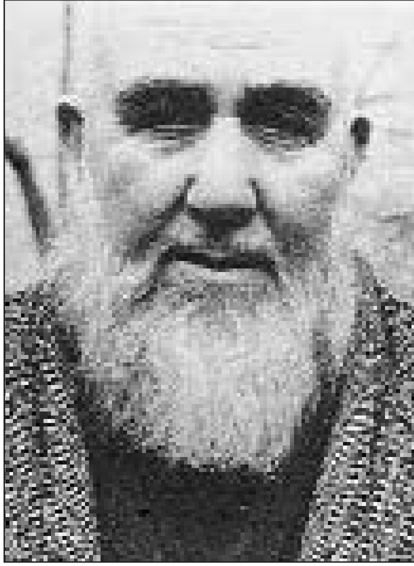

FOTOĞRAF: CİHAN

M. Esad Coşan Hocaefendi ve damadının Fatih Camii'nde kılınan cenaze namazlarına sevenlerinden oluşan on binlerce kişi katıldı (Esad Coşan'ın babası ve oğlu yan yana).

Kotku Hazretleri'nin feyziyle yetişti

Esad Coşan Hocaefendi, üniversite hocalığından geliyordu. Merhum Mehmed Zahid Kotku Efendi gibi alim ve fazıl şeyhin sohbet ve feyzinden istifade ederek yetişen bir mutasavvıf ve aynı zamanda Mehmed Zahid Efendi'nin damadıydı.

Zahid Kotku merhum adeta gizli bir üniversite gibidir. Ardında birçok ilim adamı, siyasetçi ve yetişmiş "insan" bırakmıştır.

Mehmed Zahid Kotku Efendi'nin 13 Kasım 1980 günü vefatından sonra, cemaatin eğitimi ve her türlü meselesiyle ilgilenme, irşad ve tebliğ görevi ona devredilmişti. 1997 yılına kadar sürekli yurtiçi ve yurtdışında çalışmalarını sürdürdü. Yaşanan '28 Şubat' siyasi krizinden önce Türkiye'de hizmet alanlarının tıkandığını sezdi. Bunu çevresindekilere "Ben Türkiye'nin durumunu halatı kopmuş bir asansöre benzetiyorum. Buna engel olunmazsa düştüğünde çok zayiat olacak." diyordu.

28 Şubat'la birlikte medya tarafından diğer cemaat önderleriyle birlikte hedef gösterildi. Bu olayların akabinde Türkiye'den ayrıldı ve çok uzaklara, Avustralya'ya yerleşti ve sağlığında da tekrar dönmek nasip olmadı.

Esad Coşan Hocaefendi arkasında gözü yaşlı bir eş, biri erkek üç evlat, oğlunun ismini duyduğunda gözyaşlarını tutamayan yüz yaşına yaklaşmış bir baba bıraktı. Yine bunlar yanında kardeşleri ve yakınlarıyla beraber binlerce manevi evlat derecesindeki gönül dostu da geride kaldı.

Şekil ve merasimden çok ruh ve muhtevaya önem verirdi

- Prof. Coşan, millî-manevî değerlere son derece bağlı münevver bir ilim adamıydı. Aynı zamanda, mensubu bulunduğu Nakşibendi tarîkatının en belirgin özelliklerinden olan, ilmi esas alıp, dînî kurallara sıkı sıkıya bağlanma düsturuna sıkı sıkıya bağlıydı.
- Aksiyoner, dışa açık, toplum hizmetlerine önem veren, aşırılıklardan uzak, makûl ve mu'tedil bir yapıya sahipti. Şekil ve merasimden çok ruh ve muhtevayı öne çıkaran, dünya-ahiret dengesini gözeten ve muhabbet yolunu benimseyen bir tarîkat anlayışına sahipti.
- Kendi şahsında ve faaliyetlerinde yüklendiği misyonu liyakatle temsil eden kâmil bir insandı. Bağlı bulunduğu gelenekten kopmadan, çağın ilmî, fikrî, kültürel ve teknolojik şartlarını göz önüne almış ve onları en iyi şekilde değerlendirmek için çaba sarf etmişti.

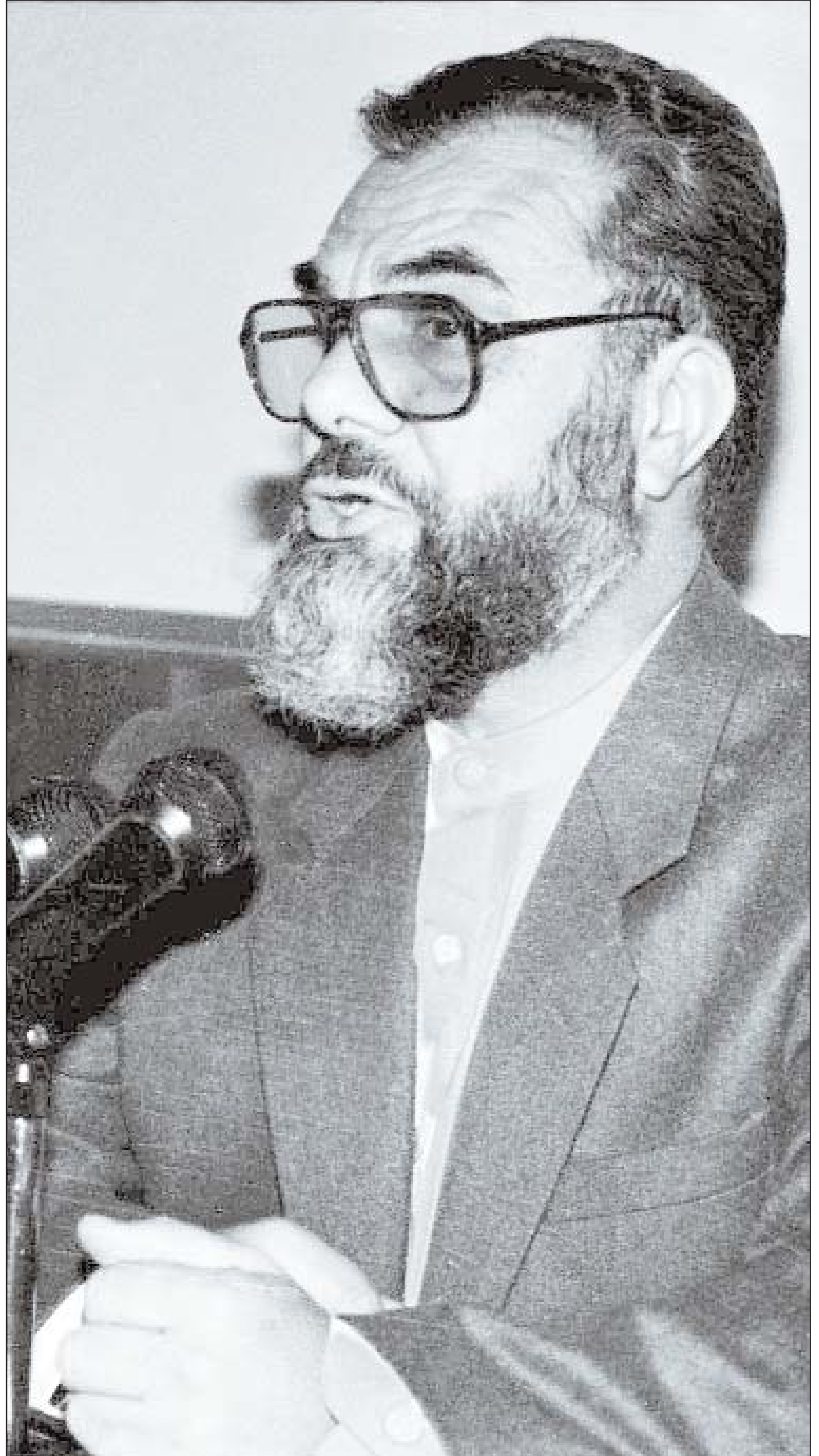
Prof. Dr. Osman Türer:

Kardeşlik ve yardımlaşma için tasavvuf kültürünü yaşatmaya çalışıyordu

Kendisi de akademisyen olduğu ve üniversitelerde görev aldığı için eğitim camiasında önemli bir yeri var. Onu öğrenciliğinden beri tanıyan ve yakınında bulunan Atatürk Ü. İlahiyat Fak. Öğretim Üyesi Prof. Dr. Osman Türer, Hocaefendi'nin tarikat kültürüne verdiği önemi şöyle anlatıyor:

"Hocaefendi, tarihte olduğu gibi, toplumsal barış ve huzurun sağlanmasında insanlarımızın gerçek tasavvuf ve tarîkat kültürünü tanıyıp yaşamalarının son derece önemli olduğuna inanıyordu. Kardeşlik, yardımlaşma, sevgi,saygı, adalet, dürüstlük, fedakârlık, merhamet, hoşgörü vb. millî ve dînî değerlerin yaşatılmasında ve toplum olarak arzu edilen refah ve mutluluğun yakalanabilmesinde tasavvufun önemli bir yeri vardır.

Ona göre, insanlarımızı kıskacına alan ve aslî kimliğinden uzaklaştıran akımlar karşısında insanlarımızı sevgi, kardeşlik ve hizmet atmosferinde bir araya getirecek olan gerçek tasavvuf kültürü ve ahlâkıdır. Bu yüzden, hizmet alanlarını Avrupa, Asya, Amerika ve Avustralya kıtalarına kadar yaygınlaştırmıştı. Üstelik, bu uğurda başarılı olabilmek için, teknolojinin ve modern pedagojinin sağladığı tüm imkân ve vasıtalardan yararlanmaya çalışmış, müntesiplerine de bunu tavsiye etmiştir."

Esad Coşan Hocaefendi, değişik üniversitelerde Türk dili ve edebiyatı dersleri verdi.

Prof. Dr. Ramazan Ayvallı:

İlmî çalışmalara önem veriyordu

Esad Coşan Hocaefendi'nin talebesi olan Prof. Dr. Ramazan Ayvallı, onun gayretlerinin çok eskilere dayandığını belirterek şöyle diyor:

"1969-1970 yıllarında, rahmetli Es'ad Coşan Hocaefendi'nin evinde, bazı arkadaşlarla (takriben 12 kişi) birlikte ilmî çalışmalar yapıyorduk. Hatta millî ve manevî değerlerimizi, bu aziz vatanın çocuklarına doğru bir şekilde ulaştırmak için "Seher Yayınevi" adıyla bir kitabevi kurmayı ve orada ilmî, dinî, ahlâkî kitaplar yayınlamayı planlamıştık."

Üniversitede birçok öğrenci yetiştirdi

1938 yılında Çanakkale'de doğdu. Babası Halil Necati Efendi, annesi Şâdiye Hanım'dır. 1950'de İstanbul Vezneciler İlkokulu'nu, 1956'da Vefa Lisesi'ni bitirerek aynı yıl İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Arap-Fars Filolojisi bölümüne girdi. Arap dili ve edebiyatı, Fars dili ve edebiyatı, Ortaçağ tarihi ile Türk-İslam Tarihi sertifikalarını alarak 1960 yılında Edebiyat Fakültesi'nden mezun oldu. Aynı yıl Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesinde açılan asistanlık imtihanını kazanarak Klasik-Dînî Türkçe Metinler Kürsüsü'ne asistan olarak girdi. Fakülte yayın komisyonunda iki yıl sekreterlikte bulundu.

1965 yılında XV. yüzyıl şâirlerinden olan "Hatiboğlu Muhammed ve Eserleri" konusunda doktora tezi vererek "İlahiyat Doktoru" unvanını aldı. 1967-1968 yılları arasında Ankara Yükseliş Mühendislik ve Mimarlık Özel Yüksek Okulu'nda "Türkçe ve Hümaniter Bilgiler" dersini okuttu. 1973 yılında ise, "Hacı Bektaş-ı Veli, Makâlât" adlı doçentlik tezi ile doçentlik unvanını aldı ve Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Türk-İslam Edebiyatı Kürsüsü'ne öğretim üyesi olarak tayin edildi. 1977-1980 yıllarında Sakarya Devlet Mimarlık ve Mühendislik Akademisi'nde Türk dili ve edebiyatı dersleri verdi. 1982 yılında profesörlüğe yükseldi. Sosyal ve kültürel faaliyetlere daha fazla zaman ayırabilmek düşüncesiyle, 1987 yılında emekliliğini isteyerek üniversiteden ayrıldı.

İslam, Kadın ve Aile, Panzehir, İlim ve Sanat, Gül Çocuk gibi dergilerin kurulmasına öncülük etti. Bu dergiler on binlerce sattı ve büyük bir boşluğu doldurdu. Dergilerde kendi isminin yanında Halil Necatioğlu mahlasıyla yazılar yazdı. Birçok genç, 1990'lı yıllarda bu dergilerden istifade etti.

Her şeyin başı eğitim

Ona göre her şey İslâmî eğitime bağlıdır. Hem dünyanın huzur ve saadeti; kalkınma, yükselme, gelişme, düzen, temizlik, verim, dürüstlük, sadâkat, başarı... Hem de âhiretin hayrı, sevabı, mükafatı, saadeti, selameti, izzeti, nimeti, cenneti... Eğitim müesseseleri yanında iyi bir dinî eğitim verilecek yerlerin başında ailenin geldiğine de dikkat çekerek aile reislerine şöyle seslenmişti:

"Ey aile reisleri! Allah celle celaluh ailenizi ve çoluk çocuğunuzu sizden soracak; eğer kendinizi düşünüyorsanız, sorumluluğunuzu bilin; onları İslâm şuuru ve sağlam iman ile yetiştirin! Eğer onları seviyor ve istikballerini düşünüyorsanız, ahiretlerinin mahvolmasına meydan vermeyin, göz göre göre onları ateşe atmayın! İman ve İslâm, sizler ve onlar için hava ve sudan, yiyecek ve giyecekten de önde bir ihtiyaçtır. Önce bu ihtiyacı karşılamaya girişin, dünyaya dalıp ahireti ihmal etmeyin!"

Prof. Dr. Orhan Çeker

Onun konuşması, dinlendiren bir esinti nağmesi gibiydi

Selçuk Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Orhan Çeker, Hocaefendi'nin çok güzel hitabet tarzının bulunduğunu, bu sayede kendini dinleyen kimseleri etkileme gücüne sahip olduğunu belirtiyor. "Türk-İslam Edebiyatı Kürsüsünde görev yapması nedeniyle o bir 'Türkçe' ustasıdır." diyen Prof. Çeker, merhum Coşan'ın dildeki hakimiyetini ve konuşma üslubunu şöyle değerlendiriyor:

"O konuşurken sanki yorucu bir konuşma dinlemiyorsunuz da dinlendiren bir esinti, bir nağme hissedersiniz. Bir kelimenin bazen beş altı tane eş anlamlısını aynı anda duyabilirsiniz.

O, karşılaştığı uygunsuz fiiller ve tavırlar karşısında tepkisini hemen ortaya koyar, bunu sergilerken de kalp kırmamak için son derece kibar ve edibane bir şekilde davranırdı. Hangi tür ve inançtan olursa olsun insanlarla ilişki kurmaktan çekinmezdi. Son derece medenî davranırdı. Karşısındaki insan ya doğru söyleyecekti ya yanlış. Doğru söylüyorsa kalkar destekler, yanlış söylüyorsa yanlışını hatırlatır, doğrusunu ona söylerim diye düşünür, herkesin de böyle davranmasını tavsiye ederdi."

İsmail Durak Ünlü
(Eski milletvekili)

Haksızlığa tahammülü yoktu

Eski Milletvekili İsmail Durak Ünlü, Hocaefendi'nin çok hassas bir insan olduğunu anlatıyor. Sur dibinde bulunan ve ölmek üzere olan yaşlı bir teyze ile özürlü oğlunun durumu onu derinden sarsmış. Onların her bakımının yapılmasına rağmen kurtarılamaması üzerine "Bunlara karşı hepimiz sorumluyuz. Birilerinin böylelerine bakması farzı kifayedir. Bu yapılmadığı için hepimiz de mesulüz." der. Yine Ünlü, karşılaştığı haksızlıklar karşısında da celallenip tepkisini hemen yansıttığını anlatıyor. Cezayir'de demokratik yollarla seçimi kazanan partinin devrilmesi ve karışıklıkların çıkartılması üzerine adeta köpürerek, "Büyük bir miting düzenlense en önde ben yürüyeceğim!" der. Yine bacanağı Esad Işıldar'ın vefat haberi üzerine duygularına engel olamaz ve hıçkıra hıçkıra gözyaşı döker.

Biz Allah'ın rızasını istiyoruz

Hayatının gayesini "Allah rızası" olarak belirleyen merhum Esad Coşan, amacını, "Biz Allah'ın rızasını istiyoruz; fakirlik ve sefaletin yenilmesini; huzur ve refahın yaygınlaştırılmasını; herkesin mutlu ve bahtiyar olmasını; inananların birleşmesini; yalan-yanlış din ve inançların bırakılmasını, Müslümanların şuurlu olmasını, aralarındaki ihtilaf ve tefrikaların sona ermesini, karşılıklı sevgi ve saygıya, işbirliğine, yardımlaşma ve dayanışmaya ulaşmayı istiyoruz." diyordu.

Coşan Hocaefendi'den tavsiyeler

FOTOĞRAFLAR: CİHAN

1 Her gün birkaç âyet, birkaç hadîs mutlaka okuyun. Bunları hatırınızda tutmaya gayret edin; muhakkak birkaç kişiye de anlatın; kendi aile efradınıza ya da iş ve arkadaş çevrenize tebliğ edin!

2 Her gün din ve iman büyüklerinin, tarihî şahsiyetlerin başta peygamberler olmak üzere (salavatullahi ve selâmuhü aleyhim ecmain), sahabe-i kirâmın (rıdvanullahi teâlâ aleyhim ecmâin), evliyaullahın, pîrân ve meşayihimizin (kaddesallahu esrârahum), kahramanların, sâlihlerin, hakîmlerin, başarılı şahsiyetlerin, meşhur adamların hayatlarını ve ibretle sözlerini okuyun, ezberleyin; onlardan ibretler çıkarın, kendinizi onlarla mukayese edin!

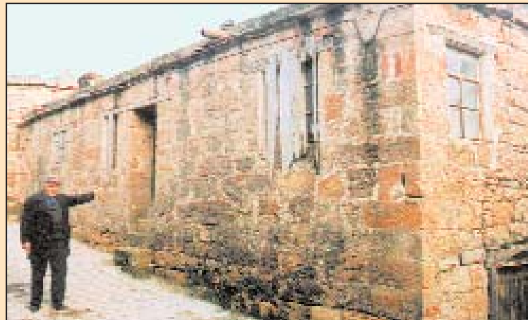
3 Türkiye içindeki ve dışındaki iyi ve uygun insanlardan yeni dostlar edinin, onları ziyarete gidin, onları evinize dâvet edin, mektuplaşmayı sağlar, çok sevap kazanmaya vesile olur.

4 Kendinizin mensup olduğu İslâmî grup dışındaki diğer zümrelerle ilgilenin, onlarla arkadaş olun, çalışmalarını izleyin, sizinkilerle mukayese edin, kimseyi hor görmeyin ve çok açık delil olmadıkça kimseyi suçlamayın, hüsn-i zanla hareket eyleyin!

5 Çevrenizden müsaid ve müstaid gördüğünüz olumlu ve iyi eğilimli kişileri seçin, onları eğitime ve camianıza kazanmaya çalışın!

6 Günahkârlara kızmayın, onları ayıplamayın, sabırlı olun, onlara birer hasta gibi şefkatle yaklaşın, doğru yola gelmeleri için gıyaplarında dua edin. Bilin ki onlar içinde çok kıymetli cevherli olanları vardır.

7 İslâm ülkelerine, uzak Türk illerine ziyaretler, seyahatler düzenleyin; onlarda dostluk, eğitim ve ticaret ilişkileri kurmaya çalışan; çeşitli ülkelerdeki azınlık Müslüman grupları tanımaya ve onlara yardım etmeye gayret edin!

Prof. Dr. Esad Coşan, 1938'de Çanakkale'nin Ayvacık ilçesine bağlı Ahmetçe köyünde bu evde doğdu.

Esad Coşan Hocaefendi'nin Sydn
ğu zaman kullandığı büronun dı

Prof. Dr. Orhan Çeker

Bir güzel insanın ardından

Peygamberler ve özellikle büyük babamız Hz. İbrahim ile Peygamberimiz (sas) için, Kur'an-ı Kerim bir durum tespiti yapar: "Usvetün Hasenetün".

Yani "güzel bir örnek". (Ahzab: 21, Mümtehine 4,6) Allah Teala vahyi göndermekle kalmamış, icraatını da peygamberleri üzerinde gerçekleştirmiş, dolayısıyla onlar vahyin en güzel uygulayıcısı ve timsali olmuş, böylece ümmet de dinini o en güzel örnekten uygulamalı olarak bizzat öğrenmiştir. Malumdur ki, görmek; okumak veya dinlemekten çok daha etkin bir eğitim yoludur. "Peygamber" görmüş olanlar bu imkândan istifade etmişler ve kendilerini düzene koymuşlardır. Peki ya bizim gibi peygamber görmemiş olanlara kimler örneklik yapacaktır? Elbette ki "peygamber" gibi bir örneği dünya hayatında göremeyeceğiz; ama o örneği canlandıracak örnekleri Allah Teala şimdiye kadar eksik etmemiştir. Bu sözümden salih insanların masum olduğu sonucu çıkarılmamalıdır. Peygamberimiz (sas), "Ümmetimden bir taife Hakk'a destek olmada devam edecektir. Karşı çıkanlar onlara zarar veremeyecektir. Nihayet Allah'ın emri onlar bu halde iken gelecektir." (Müslim, İmaret: 170-177) buyurmuş ve vahyin örnekliğini sergilemiş olan Peygamber'in (sallallahü aleyhi vesellem) canlı örnekliğini yapacak canlı sünnet ya da yaşayan sünneti haber vermiştir.

Es'ad Hocaefendi (ra) ile ilk tanışmam 1974'ün Haziran'ında olmuştu. O zaman için Yüksek İslam Enstitüsü'nde yıl sonu imtihanlarını yeni bitirecektik. Merhum M. Zahid Hocaefendi'nin Ankara'ya geldiğini duymuş ve orada kendisini ziyaret etmeyi arzulamıştık. Arkadaşlar erkenden beni gönderdiler. Ben Hocaefendi'nin yerini öğrenecek, arkadaşlar gelince onlarla Hacıbayram'da buluşup kendilerini o adrese götürecektim. Adresi öğrenebileceğim bir telefon numarası vardı. O numara Es'ad Efendi'ye aitti. O numarayı arayarak ilk görüşmemi yapmış oldum.

Adres, Ayrancı'da Mustafa Paçacı isminde birinin evi idi. Es'ad Hocaefendi ile ilk tanışmamız böylece telefonda gerçekleşmişti.

ydney'de bulundu-
dıştan görünüşü.

Avustralya'nın başkenti Sydney'deki Fatih Camii burada yaşayan Müslümanların buluşma noktası.

FOTOĞRAF: CİHAN

Esad Coşan Hocaefendi, halkın bilgilendirilmesi ve çeşitli etkinlikler düzenlenmesi için önayak olur, yeni projeler geliştirilmesi için çabalar sarf ederdi.

Merhum Es'ad Hocaefendi, sivil kuruluşlara çok önem verirdi. İnsana hizmet götürebilen ne kadar faaliyet sahası varsa hepsini tavsiye eder ve bu tür kurumların kurulması için ön ayak olur, kurulmuş olanları takdir eder ve desteklerdi. Bu kurumların, o çevrede toplumca saygın ve kabul gören, hizmeti çağrıştıran, kültürü yansıtan isimler altında kurulmasını tavsiye ederdi. Faaliyet sahası olarak çevrecilikten tutun da, tarihten, sanat ve medeniyet tarihinden çağdaş bilimlere, bunları araştırma ve o yolda yayın yapmaya varıncaya kadar hepsini düşünebiliriz. Kendisinin bulunduğu çevrelerde, seyahat ettiği yerlerde bu hizmetleri ya bizzat başlatmış ya da özellikle tavsiye etmiş ve sonradan takibinde bulunmuştur. Günün birinde bana "Konya'da bir fıkıh kalesi düşünüyoruz." demişti. Bununla o, Konya'da kurumlaşmış, araştırma/inceleme yapan, yayınları, talebeleri, asistanları, hocaları olan, masrafları karşılanan bir fıkıh merkezi arzu ediyordu. Bunun bir benzerini Ankara'da, hadis kalesini de İstanbul'da düşünüyordu. Fakat bütün bunlar gerçekleştirilemedi. Sivil kuruluşların hizmette bulunduklarını gördüğü zaman neşesi yerine gelir, sevinci halinden okunurdu.

Hocaefendi insan eğitimini ön plana almıştı. Eğitim derken insanlığın ihtiyaç duyduğu her sahadaki öğretimini ve bu öğretimin el becerisine yani hizmete dönüştüğünü anlamamız gerekir.

Onun hayatını, faaliyetlerini, seyahatlerini, tavsiyelerini incelerseniz bu özelliği hemen dikkatinizi çekecektir. Üretimi ve gerek ulusal gerekse uluslararası ticareti özellikle tavsiye ederdi.

O, cemaatine düşkündü. Her ne olursa olsun onların iyi geçinmelerini, dargınlığa sebebiyet vermemelerini özellikle ister, geçimsizliklerine bizzat çare olamamışsa o çevrede saygın kişilerin arabulucu ve hakem olmasını söylerdi. Bu isteğini zaman zaman konuşmalarında açıkça dile getirirdi.

Geçimsizliğe sebep olan meselenin halledilip halledilmediğini sorar ve ilgilenirdi. Tabii ki halledilmemiş olması onu üzüntüye sevk ederdi. "Sıkıntım var, duanızı bekliyorum" diyene "Yapacak başka bir şey var mı?", diye ısrarla sorar ve eğer duanın yanı sıra yapacağı başka bir şey varsa fedakarlıktan çekinmezdi. Özellikle ailevi ve mahremiyet özelliği olan konularda fazla açıklama istemez, meseleyi mümkün olduğu kadar kapalıca halletmeye çalışırdı. Başka türlü sıkıntılarda da aynı davranır ve çevresinin de o kişiyle ilgilenmesini açıkça söylerdi. Buna dair de epeyce hatıra ve örnek mevcuttur.

Kendileri firaset sahibi, çok cevval ve faal idi. Cematinin de seviyesini yükseltmek için büyük fedakarlıklar yapardı. O her yerde bütün sıkıntılara rağmen hizmet etmenin en iyi yollarını ve kaliteli hizmet yapacak insanları aradı, yetiştirdi. Yurtdışına yönelişi ve oralarda yeni oluşumlar peşinde koşmasında, milletimizin ve inancımızın güzelliklerini dünyaya tanıtma gibi benzer sebeplerin yanında bu durumun da tesiri vardı.

Vefatından yaklaşık bir-birbuçuk ay önce rüyamda Hocaefendi'nin birine vekalet verdiğini söylediler. Vekalet verme işini pek iyiye yorumlayamadım. Yoksa Hocaefendi vefat mı edecekti? Aklımı meşgul eden bu yorumu kimseye söyleyemedim. Rüyayı bir Ramazan gecesi bazı arkadaşlara anlattım. Söz döndü dolaştı, nihayet 'Hocaefendi'yi bir telefonla arayalım.' dediler. İsveç'te idi. Aradık, ben de konuştum. Hocaefendi neşe ızhar eden üslupla konuşuyordu. Eskiden sık sık sorduğu gibi ilmi çalışmaları ve yayınları sordu. En son bir emriniz var mı demem üzerine, "Selam ve dua." dediler, Hocaefendi son aylarda herkesten dua istiyordu. Dua istemesi de cemaatinin dikkatini çekmişti. Hikmeti 04 Şubat 2001 günü anlaşılacaktı. Evet Hocaefendi cami/külliye yolunda vefat etmişti. Hocaefendiyle ilk tanışma konuşmamız da son konuşmamız da telefonda olmuştu.

Vefat haberleri alınınca genelde insanın aklına Yasin-i Şerif okumak gelir. Fakat Hocaefendi'nin vefat haberini alınca benim aklıma sürekli Fetih Suresi'ni okumak geldi. Ve kendimi bu sureyi okumaktan alıkoyamadım. Güzel insan! Farz namazların akabinde dualarım sizinledir. Nur içinde yatın. "Bilin ki dünya hayatı bir oyun, eğlence, ziynet, kendi aranızda öğünme, mal ve evlat çoğaltma yarışıdır...(Kur'an-ı Kerim, Hadîd: 20)." Allah rahmet eylesin.

FOTOĞRAF: CİHAN

Esad Coşan ve damadı Ali Yücel Uyarel'in Eyüp'teki kabirleri...

Ye's yok, gevşeme yok, korkmak yok!

Ne mutlu halis muhlis çalışkan Müslümanlara

Prof. Dr. M. Es'ad Coşan

Yurt içi ve dışında, pek çok çeşitli hayat görüşleri, farklı düşünce ve anlayışlar var. Herkes edindiği tecrübelere, aldığı eğitime, ömrü boyu karşılaştığı kişi ve olaylardan etkilenişine, nefsinin arzu ve temayüllerine; görgü, edep, inanç ve ahlakına göre, bir yol tutturmuş gidiyor; iyi veya kötü, yararlı veya zararlı, dine ve kanunlara uygun veya aykırı güzel veya çirkin işler yapıyor.

Bizler, elhamdülillah ki Müslüman'ız; İslam'dan ve imandan Kur'an-ı Kerim'den dinimizin ahkâmından, emir ve yasaklardan, ibadet ve taatlerden, görev ve sorumluluklarımızdan, hatta din uğruna uğrayabileceğimiz mihnet, sıkıntı, zarar, elem ve kederlerden son derece de memnunuz. Gerekirse seve seve malımızı ve canımızı feda edebiliriz. Biz Müslüman olarak yaşamak, herkese iyilik yapmak; Yüce Rabb'imizin rızasını kazanmak; ardımızda hayırlı eserler, güzel bir nam ve nişan; sevimli, olumlu, şerefli, mübarek, muhterem, muazzam, mükerrem bir iz ve hayır dua ile anılacak bir hatıra, olgun ve dolgun bir hayat bırakarak ahirete göçmek; alnı ak ve açık olarak ölmek, ahirette de cennete girmek, Allah'ın rıdvan-ı ekberine ermek, Cemal'ini görmek, Resulüne (sas) komşu olmak istiyoruz.

Amacımızın çok yüksek, işimizin çok zor, çalışmalarımızın çok zahmetli ve çileli, hayatımızın çok tehlikeli ve sıkıntılı olabileceğini görüyor ve biliyoruz.

Cenab-ı Hak yarimiz ve yardımcımız olsun. Bizi korusun, bizi zorlu imtihanlara tâbi tutmasın, kusurlarımızı bağışlasın, rahmetine erdirsin. Halka halka iç içe, çeşit çeşit ödev görev ve sorumluluklarımız var. Zaman çok kıymetli ve çok kısıtlı; ömür kısa, yol uzun, iş çok. Halk cahil, dost zaif, düşman kavi, tuzak çok, fitne ve fesat yaygın, sorumlular gafil, şartlar çetin, uyanık mümin az...

Olsun! Şair ne demiş:

Felek her türlü esbabı
cefasın toplasın gelsin
Dönersem kahpeyim
millet yolunda bir azîmetten!

O "millet yolunda" demiş, biz "Allah (cc) yolunda" diyoruz; o sözde istibdada karşı sahte hürriyet istemiş, biz iki paralık "dünyalık" yerine "ebedi, sermedi, daimi, saadeti diliyoruz. O yanılmış, aslında iyi niyetli olan bir hakana karşı çalışmış; biz gerçek küfre, şirke, zulme, sömürüye, şeytana, şarlatana, çok kötü niyetli hunhar, gaddar düşmanlara karşı ölüm kalım mücadelesi veriyoruz. İyi çalışmazsak işin sonunda din, iman, ırz, namus, vatan, millet, hukuk, hürriyet, huzur, saadet, selamet, hayat, ahiret, her şey gidebilir.

Hocaefendi'nin İslam, Kadın Aile ve Panzehir gibi dergilerde yazdığı başyazılar birçok insana yol gösterdi.

Daha azimli, daha kararlı daha sebatlı, daha sabırlı, daha tahammüllü, daha cefakeş, daha fedakâr, daha vefakâr olmalıyız.

Aldatıcı lafları, kandırıcı gülücükleri, sureti haktan görünen palavraları, sahte kahramanları, şeytan düzenbazları, yılan madrabazları, yalan cambazları iyi teşhis etmeliyiz. Meydanı onlara bırakmamalıyız. Bazen bir kafir bir mü'minden daha halis ve sadık görünür. Bir münafık muazzam dalkavukluk yapar. Bir soysuz en ileri vatanseverlik rolü oynar. Bir hain köşebaşını tutar. Bir düşman direksiyonu ele geçirir.

Koca bir Devlet-i Aliyye-yi Osmaniye nasıl parçalandı? Nasıl bölük bölük bölündü? Balkanlar nasıl elden kaçtı? Petrol mıntıkaları nasıl yabancıların sömürüsüne geçti; Kırım, Kafkasya, Kazan, Orta Asya, Ortadoğu, mukaddes beldeler, Mısır, Sudan, Cezayir, Fas, Hindistan, Malezya, Java... İspanya, Endülüs, Sicilya, Malta, Girit, Moro, Mora, Kıbrıs oldu?

Çok okumalı, çok gezmeli, çok görmeli, çok düşünmeli, çok üzülmeli, çok ağlamalı, çok çok çalışmalı, çok çalışmalı çok çalışmalıyız.

Çare var, ümit var, ye's yok, korku yok, gevşeme yok, zarar yok! Güneş balçıkla sıvanmaz. Gerçekler uzun zaman saklanamaz. Yalancının mumu yatsıya kadar yanar biter. Hak gelir, batıl zâil olur.

Sonuç zafer, sonuç başarı, sonuç mutlaka kâr, sonuç gazilik veya şehitlik, sonuç cennet, sonuç ebedi saadet! Ne mutlu Müslümanlara!

(İslam dergisi, Şubat 98 başyazı)

Çobançeşme Mh. Kalender Sk. No: 21 Y.Bosna/İstanbul
dr.can@zaman.com.tr

Kararsızlık karartıyor

SON-GÜL
Biriyle evlenecektik. Nişanlıydık. Çok seviyorduk. Ama artık bitti. Kararsız kaldım. Hiçbir şey yapamıyorum. Rahatsızlıklarım da var.

Dr. Can
Sevgili kızım. İlaç almana sevindim. Umarım bu bir anti-depresandır ve psikiyatr vermiştir. Onu uzun süre kullanmalı ve kontrollerine gitmelisin. Depresyonun olduğu kesin, o yüzden tedavi tamamlanmadan şu safhada ne ayrılmak, ne boşanmak, ne evlenmek, ne işten ayrılmak vs. doğru olur. Verdiğin kararlardan mutlu olamama ihtimalin var. Bence doktora yalnız git. Sonuç olumsuzsa jimnastikten ya da geçirdiğin ağır bir iltihaptan kaynaklandığını söyle. Yeni bir hayata yeni bir sayfa aç. Allah'a da tövbe et. O affeder. İyileşip kendine gelince doğru bir insanla evlen. Bu durumunu söylemende mahzur yok. Önemli olan senin kalbin. Eski nişanlınla evlenmek zorunda değilsin. Şu an onun nazarında çok değerli olduğunu sanmam. Seni mutlu edebilir mi? Onu da sanmam. Ama karar senin. Yine de kararını iyileştikten sonra vermelisin. İyi ve mutlu günler sevgili kızım...

FOTOĞRAF: AA

Tabancamı kaybettim hükümsüzdür

Ö. F. Karadeniz
Birkaç ay önce rahmetli babamın hatırası bir silahı korkaklık eseri dereye attım. Sonra pişman oldum almaya gittim. Aradım ama bulamadım. Arasıra evdekiler soruyor kaçamak cevaplar veriyorum. Napıcam ben şimdi?..

Dr. Can
Sevgili Ömer Faruk. Mektubunu kısalttım ve can alıcı cümleyi yazmadım. O da; "geçenlerde bir düğün oldu ve tabanca lazım oldu" cümlesi idi. Şimdi ben bundan sonra 2-3 satır boş bıraksam, Dr. Can'ı bir iki haftadır takip eden okurlarım dahi orayı rahatlıkla doldurup benim adıma cevap verebilirlerdi... En azından binlerce okurumun; sevgili Faruk iyi ki onu nehire atmışsın, yoksa bir kaza kurşunu senin ve başkalarının hayatını karartabilirdi. Her şeyde bir hayır vardır. Şeklinde yazdıklarını okur gibi oluyorum. Güzel kardeşim. Senin adın doğru ile yanlışı tefrik eden ayıran manasını taşıyor. Senine silah taşıman istenmiyor. Onun yerine kalbindeki inancı, beynindeki ilim & fenni, ruhundaki ahlaki meziyetleri en iyi şekilde taşımalı, düğünlerde havaya kurşun yerine, göklere ışından helezanlarla kıvılcım parıltıları gönderip kara delikleri nura boğmalısın... Unutma bu mektubun çok acılı bir versiyonunu bana kapalı ceza evinden de gönderebilirdin... Haydi yeryüzünde dolaş, hür ve özgür olmanın tadını çıkar, şükrünü eda et. Dere kenarına ait soğuk bir su iç ve Rahmetli babamın ruhuna dua gönder.

Ailem evleneceğim kişiyi istemiyor

Fatih
Evlenmiş, ayrılmış bir hanımla evlenmek istiyorum. Ailem izin vermiyor. Niyetimiz çok ciddi. Ama derdimi bir türlü anlatamıyorum.

Dr. Can
Sevgili Fatih... Elbette bu yaşa gelmiş birisi olarak istediğin insanla hayatını birleştirebilirsin. Ne hukuka ne de dine aykırı bir yönü yok. Ayrıca bu kişi sadece kağıt üzerinde değil gerçekte de evlenmiş boşanmış hatta çocuk düşürmüş ya da yaşayan bir çocuğu da olabilir. Ancak her türlü evlilikte ailenin rızası mutlaka daha verimli ve bereketli bir durum olur. İleride özellikle maddi sorunlarda yalnız kalırsın. Ya da bir anlaşmazlık durumunda "acaba" "keşke" dersin (ki yanlıştır) onların ahı mı tuttu?.. Hayır öyle bir şey yok ama seni bu düşünce kemirir. Tersini düşünelim; 24 yaşına gelmişsin sana şu ana kadar bir teklif getirmemişler. Ya da getirdilerse de senin sevemeyeceğin biri olmuş. Hem daha iyisini teklif etme, hem de mevcuda itiraz et yanlış. Peki sor bakalım bununla değil de onların bulduğuyla evlensen ve mutsuz olsan bunun vebaline katlanacaklar mı? Katlansalar n'olur ki olan olmuş olur... En iyisi sabırla onları ikna etmek, olmadı hatırlı kişileri araya sokmak o da olmadı, sen de ısrar ediyorsan o zaman en azından kızın ailesinin tam desteğini almak ve öyle evlenmek. Dinî nikahla kendi aranızda evlenmeyi asla ve kat'a düşünme bile. Sonu hüsran olur. Tek başına olsan yoldan 2 şahit bul evlenme dairesine git ve evlen derim. Ama tek başına değilsin ve hayatı tek başına yaşamayacaksın ki. Bu hayatın her türlü hali yok mu? Sevgiler.

Kandırarak helallik alınır mı?

EBGN
Bir tanıdığımızın bana çok büyük zararı oldu. Sonra geldi binbir yalvarmayla hakkını helal ettirdi. Dayanamadım, helal ettim. Ondan sonra hiçbir şey olmamış gibi eski tavrına devam ediyor. Kendimi kandırılmış hissediyorum.

Sevgili EBGN kardeşim. Aslında uzun yazmak isterdim. Özgüveninde az da olsa bir erozyon var gibi geldi. Bu bence aşırı temiz, dürüst ve hassas olmanın çokda iyi niyetli olmayanlarca kullanılmak istenmesinden kaynaklanıyor. Hak helal edilmiştir denince kişi kendini kurtarmış oluyor belki; ama gerçek hakkını alamayanlar orada mükafatlandırılacaklar elbet. Bir de katakulli yapıp göz boyayarak karşı tarafı bir şekilde aldatarak hak helal ettiren kişi herhalde kötü niyetlerinin karşılığını ayrıca göreceklerdir.

Yasemin Yalçın Aktosun
Danışman Psikolog y.aktosun@zaman.com.tr

Neden bir evlilik danışmanına başvurmuyorsunuz?

Her evlilikte birtakım sorunlar yaşanabilir. Kimi zaman bu sorunlar evliliği bitirme aşamasına getirebilirken, kimi zaman ise küçük olmasına rağmen evin huzurunu kaçırmaya yeter. Huzursuz bir aile ortamı da tüm aile üyelerini mutsuz eder. Bir evlilik danışmanına başvurmak için çok ciddi bir sorunun var olması gerekmez. Şayet evliliğinize önem veriyorsanız ve öylesine evlilik kararı vermediyseniz evlilik danışmanına başvurma fikri size uzak gelmeyecektir.

Evlilik danışmanına kimler gitmeli?

Evliliklerinde son noktaya gelenler:

Şayet içinde bulunduğunuz durum çok can sıkıcı ise ve bu nedenle evliliğinizi sonlandırmayı düşünüyorsanız bile bir uzman desteği alarak evliliğinizi birkez daha değerlendirmelisiniz. Çünkü kimi zaman eşler arasındaki olumsuzluklar ciddi gerilim oluşturur ve bu hal mantık kuralları çerçevesinde evliliği değerlendirmeyi önler. Bir evlilik danışmanı uzman bakış açısı ile evliliğinizi objektif olarak değerlendirmenizi sağlayacaktır. Bu destek sonrası kararınızda hâlâ ısrar edebiliyorsanız evliliğinizi yine bitirirsiniz. Ama ya bu destek sonrası hatalı bir karar verdiğinizi ve evliliği bitirmek istemediğinizi fark ederseniz ne olacak? Bu sebeple ciddi sorunlarda avukatla görüşmeden önce bir danışman ile görüşmelisiniz..

Küçük sorunlar nedeni ile huzursuzluklar yaşayanlar:

Olayın bir diğer boyutu yaşanan minik sorunları tarafları huzursuz ve mutsuz etmesi durumudur. Hangi evlilikte olursa olsun taraflardan birinin yaşadığı olumsuzluk evliliklerinin sağlıklı seyrine olumsuz olarak yansıyacaktır. Evliliklerde yaşanan iletişim problemlerinden veya yanlış algılamalardan kaynaklanan küçük mevzular büyüyebilmektedir. Bu sebeple sorunlar büyümeden çözümü sağlanmalıdır. Bunun dışında evde yaşanan huzursuzluğun sebebi kimi zaman bilinememektedir. Bu durumda da bir uzmandan destek alınmalı ve temeldeki sorun belirlenerek sorun çözümlenmeye çalışılmalıdır.

Kimi zaman ise sorun yaşanmasına gerek yoktur. Birtakım mevzuların (ev, çocuk, iş gibi...) danışılması ve daha doğru karar verilmesi için evlilik danışmanına başvurulabilmektedir. Veya bazı çiftler evliliklerini değerlendirmek için evlilik danışmanına başvurabilirler.

Evlilik öncesi destek isteyenler:

Nişanlılık öncesi veya nişanlılık döneminde bir uzmanla görüşmek evliliğin daha sağlam temelli başlamasını sağlayacaktır. Aslında hemen her bireyin yeni bir hayata başlamadan evvel gerek evlilik mevzularını görüşmek ve gerekse muhatabını daha iyi tanımak için bir uzmanla görüşmesi faydalı olacaktır. Evlilik danışmanlığı hizmetini almak için evlilik danışmanına çiftin birlikte gitmesi en önemli ve güzel olanıdır. Ancak taraflardan biri bu desteği reddederse başlangıç için tek eşin gitmesi ve duruma göre eşini ikna etmesi sağlanabilir.

hangisi doğru?

1. Aşağıdakilerden hangisi Ayetü'l Kürsi'nin mânâsını ifade eder?

a) O Kayyûm'dur: Yaratmış olduğu kâinatın her an idare ve tasarrufundadır.

b) Onu uyku ve uyuklamak tutmaz. Teslim olduğumuz Rabbimiz, bizimle ilgili işlerin hiçbirinden bir an için bile olsun habersiz değildir.

c) Göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur.

d) Hepsi

2. Müslüman olmak demek ne demektir?

a) Bütün enaniyetini sıfırlayıp, herşeyini Rabbi'ne emanet etmektir.
b) Allah'ın ve gönderdiği Resullerin fermanları karşısında boyun eğmektir.
c) Teslim olduğu ilahi rahmetin sonucunda iki cihanda da aziz olacağını bilmektir.
d) Hepsi

3. Peygamberler olmasa ne olurdu?

a) İnsanlar iman etmekle mükellef olmazlardı. Çünkü Rabbimiz "Biz peygamber göndermediğimiz hiçbir halkı cezalandırmayız." (İsra,17/15) buyuruyor.
b) Kainattaki tecelliyat karşısında adeta sarhoş olan insanlık bu gücün sahibine nasıl ibadet edeceğini, O'nu nasıl memnun edeceğini bilemez divane olurdu.
c) İnsanlar kabahatlerini örtmek için bahane sahibi olabilirlerdi. (Nisa 4/165)
d) Hepsi

boşlukları doldur

1. Merhum Prof. Dr. M. .... hayatını iman ve Kur'an'a adamış kıymetli bir hizmet adamıdır.

2. Kendisine teşekkür edilmesi öncelikle çocuğunuzun .... olmak hakkıdır. Bu çocuğun kendisine .... duymasını sağlar.

doğru yanlış

1. Evlilik danışmanına, evliliklerinde son noktaya gelenler, küçük sorunlar nedeni ile huzursuzluklar yaşayanlar, evlilik öncesi destek isteyenler gider.

D Y

2. Prof. Dr. M. Esad Coşan ve damadı Prof. Dr. Ali Yücel Uyarel, 4 Şubat 2001'de Avusturya'da geçirdikleri trafik kazasında vefat etmiştir.

D Y

CEVAPLAR

HANGİSİ DOĞRU
1. d, 2. d, 3. d

BOŞLUKLARI DOLDUR
1. Esad Coşan 2. Birey, Saygı

DOĞRU—YANLIŞ
1. Doğru 2. Yanlış, Doğrusu Avustralya olacaktır.

reklam